

Panium – numero quattordici

Pettymys temppelikokeen avaimena

Jeff Pippenger

2026-02-18

Pyhäkön aihe oli se ”avain”, joka avasi 22. lokakuuta 1844 koetun pettymyksen kolmannen enkelin sanoman alussa, ja tämän pettymyksen aihe on se ”avain”, joka avaa pyhäkön sanoman temppelikoetuksesta kolmannen enkelin lopussa.

Ja minä annan sinulle taivasten valtakunnan avaimet; ja minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa; ja minkä sinä päästät maan päällä, se on päästetty taivaissa. Matteus 16:19.

Se tosiasia, että 11. syyskuuta 2001 ymmärretään muodossa ”9/11” yhdenmukaisesti sen kanssa, että ”911” on Yhdysvalloissa hätäpuhelun symboli, oli sen suunnitellut Hän, joka on suunnitellut kaiken. Heinäkuun 18. päivän 2020 pettymyksen ymmärtäminen on se, mikä tekee mahdolliseksi tunnistaa sadan neljänsikymmenen neljän tuhannen liikkeen sellaisena kuin se on; mutta vain niille, jotka haluavat nähdä, että Jeesus edustaa hengellistä luonnollisen kautta tänään aivan samalla tavoin kuin Hän teki kaksituhatta vuotta sitten. ”20/20”-näkö on paras, mikä voi olla, ja vuoden 2020 pettymys on se tienviitta, joka mahdollistaa temppelin tunnistamisen kymmenen neitsyen profeetallisessa historiassa.

”Matteuksen 25. luvun vertaus kymmenestä neitsyestä kuvaa myös adventtikansan kokemusta.” Suuri taistelu, 393.

Näkökyky 20/20 on vieläkin parempi, kun siihen yhdistyy perustavanlaatuisia totuuksia edustava jälkiviisaus. Paavali opettaa, että ”profeettain henget ovat profeetoille alamaiset”, ja Matteuksen neitsyet ovat sen tähden samat neitsyet, jotka Johannes tunnistaa sadaksineljäksikymmeneksineljätuhanneksi, ja Johannes tunnistaa heidät neitsyiksi — Ilmestyskirjassa 144.

Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat neitsyitä. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, minne ikinä hän menee. Nämä on lunastettu ihmisistä esikoishedelmäksi Jumalalle ja Karitsalle. Ilmestys 14:4.

Syyskauden esikoishedelmät ovat neitsyet, jotka seuraavat Karitsaa temppeliin, ja avain temppelin ymmärtämiseen on vuoden 2020 pettymys.

Ja minä panen Daavidin huoneen avaimen hänen olallensa; niin hän avaa, eikä kukaan sulje, ja hän sulkee, eikä kukaan avaa. Jesaja 22:22.

Jos adventisti on oleva niiden 144 000 joukossa, hänen on profeetallisen välttämättömyyden mukaan täytynyt kokea pettymys, jonka aiheutti sellaisen julkisesti esitetyn ennustuksen julkituominen, joka osoittautui vääräksi.

”Minut johdatetaan usein vertaukseen kymmenestä neitsyestä, joista viisi oli viisaita ja viisi tyhmiä. Tämä vertaus on täyttynyt ja tulee täyttymään aivan kirjaimellisesti, sillä sillä on erityinen sovellus tähän aikaan, ja se, samoin kuin kolmannen enkelin sanoma, on täyttynyt ja tulee edelleen olemaan nykyinen totuus ajan loppuun saakka.” Review and Herald, 19. elokuuta 1890.

Danielin yhdestoista luvun viidennessätoista jakeessa mainittu Paniumin taistelu on se taistelu, joka johtaa kuudenteentoista jakeeseen, jossa tunnistetaan sunnuntailaki Yhdysvalloissa.

Niin pohjoisen kuningas tulee, luo vallin ja valloittaa lujimmin varustetut kaupungit; eikä etelän käsivarsi kestä, eivätkä hänen valiojoukkonsa, eikä ole voimaa kestää. Daniel 11:15.

Tässä jakeessa Yhdysvallat kukistaa Venäjän yhdessä Venäjän valitun kansan kanssa. Mutta seuraavassa jakeessa kukaan ei voi kestää Rooman nousua vastaan, kun se merkitsee Juudan ja Jerusalemin ensimmäiseksi askeleeksi maailmanvalloituksessaan; sillä Rooma nousi esiin Raamatun profetian neljäntenä valtakuntana. Kun se jakeessa kuusitoista seisoi kirjaimellisessa ihanuuden maassa, kirjaimellisen Rooman vallan vertauskuva oli kirjaimellisessa ihanuuden maassa; näin se esikuvallisti jaetta neljäkymmentäyksi, jolloin hengellisen Rooman vallan merkki pannaan täytäntöön hengellisessä ihanuuden maassa, Yhdysvalloissa.

Ilmestyskirjan kolmattatoista luvun maapedon kaksi sarvea edustavat republikaanisuutta ja protestantismia. Danielin yhdentoista luvun jakeessa viisitoista Antiochos Magnus, joka tunnetaan nimillä Antiochos III ja Antiochos Suuri, voittaa eteläisen valtakunnan, jota edustaa ptolemaiosten dynastia. Antiochos edustaa Donald Trumpia, ja etelän kuningas edustaa Venäjää. Paniumin taistelu on Yhdysvaltojen ja Venäjän sekä Venäjän valitun kansan välinen taistelu, taistelu, jossa Antiochos sai voiton, mutta jonka jälkeen hän näki valtakuntansa joutuvan kirjaimellisen Rooman valloittamaksi — sen voiman, josta puhutaan jakeessa neljättoista ja joka vahvistaa maapedon republikaanisen sarven ulkonaisen näyn. Sisäinen näkyä edustaa maapedon protestanttinen sarvi. Molemmat sarvet ovat Paniumin taistelussa, sillä Pietari on siellä protestanttina Joelin kirjasta saamansa sanoman kanssa.

250 vuotta

Kun tarkastelemme maapetoon kahta linjaa, havaitsemme, että vuonna 1776 maapeto alkoi nousta, ja vuoteen 1798 mennessä (kaksikymmentäkaksi vuotta myöhemmin) Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua vastaava meripeto sai kuolinhaavansa, ja maapeto alkoi hallita Raamatun profetian kuudentena valtakuntana. Kaksisataaviisikymmentä vuotta myöhemmin, vuonna 2026, olemme havahtuneet sisäisen temppelin koetukseen, joka alkoi 8. toukokuuta 2025.

Nuo ”250” vuotta liittyvät myös Antiochos Suureen. Lähtien vuoden 457 eKr. asetuksesta ja laskien tuosta asetuksesta kaksisataaviisikymmentä vuotta eteenpäin päädyimme vuoteen 207, seitsemän vuotta ennen Paniumin taistelua ja kymmenen vuotta sen jälkeen, kun Ptolemaios voitti Antiochoksen Raphian taistelussa, jota edustaa Danielin kirjan 11. luvun 11. jae. Daniel 11:11 on luonnollisesti tasavaltalaisen sarven ulkoinen linja, joka on yhdenmukainen Ilmestyskirjan 11:11:n kanssa, mikä on protestanttisen sarven sisäinen linja. Daniel ja Ilmestyskirja ovat sama kirja, ja

Ilmestyskirja käyttää sinettejä ulkoisen profetian symboleina ja seurakuntia rinnakkaisen sisäisen profetian symboleina.

Kyyros edustaa kaikkia kolmea asetusta, sillä kolmatta ei voi olla ilman ensimmäistä ja toista.

”Esrän seitsemännestä luvusta löytyy tämä käsky. Jakeet 12–26. Täydellisimmässä muodossaan sen antoi Persian kuningas Artakserkses vuonna 457 eKr. Mutta Esr. 6:14:ssä sanotaan Jerusalemin Herran huoneen rakennetun ’Kyyroksen, Daarejaveksen ja Persian kuninkaan Artakserkseen käskyn [”decree”, reunahuom.] mukaan’. Nämä kolme kuningasta, antaessaan käskyn alkuun, vahvistaessaan sen uudelleen ja saattaessaan sen päätökseen, toivat sen siihen täydellisyyteen, jota profetia vaati 2300 vuoden alkamisen merkiksi. Kun käskyn ajankohdaksi otetaan vuosi 457 eKr., jolloin käsky saatettiin päätökseen, nähtiin jokaisen profetian erittelyn seitsemästäkymmenestä vuosiviikosta täyttyneen.” Suuri taistelu, 326.

Kolmesta määräyksestä, joita Kyyros edustaa vuonna 457 eKr., ”250” vuotta päättyy siihen historiaan, joka sijoittuu Raphian taistelun vuonna 217 eKr., jolloin Ptolemaios IV voitti Antiokhos Suuren, ja vuoden 200 eKr. väliin, jolloin Antiokhos sitten voitti Ptolemaioksen Panionin taistelussa jakeessa viisitoista. Tämä linja yhdistää Antiokhos Magnuksen Donald Trumpiin. Raamatun profetian kuudennen valtakunnan alussa, vuodesta 1776 vuoteen 1798, on ”22” vuoden ajanjakso, joka kuvaa kuudennen valtakunnan nousua. Nuo ”22” vuotta havainnollistavat myös sitä historiaa, jota luku ”22” edustaa kuudennen valtakunnan historian lopussa vuodesta 2001 vuoteen 2023. ”22” on jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymisen symboli, joka toteutuu Raamatun profetian kuudennen valtakunnan historiassa; tämä valtakunta on maapeto, jolla on ulkoinen republikaanisuuden sarvi ja sisäinen protestantismin sarvi.

Se työ, jonka Kristus toimittaa sen ”22”:n edustaman yhdistymisen avulla, on Kristuksen viimeinen työ kaikkeinpyhimässä; sitä kuvaa syntien poispyyhkiminen, joka Joelin mukaan, Pietarin innoitetun selityksen saattelemana, tapahtuu myöhäissateen vuodatuksen aikana.

Tehkää siis parannus ja kääntykää, jotta teidän syntinne pyyhittäisiin pois, kun virvoituksen ajat tulevat Herran kasvojen edestä. Ap. t. 3:19.

Synnin pyyhkiminen pois on taivaallisen Ylipapin viimeinen työ.

”Niin kuin muinoin kansan synnit uskossa pantiin syntiuhrin päälle ja sen veren kautta kuvaannollisesti siirrettiin maalliseen pyhäkköön, samoin uudessa liitossa katuvien synnit pannaan uskossa Kristuksen päälle ja ne siirretään todellisesti taivaalliseen pyhäkköön. Ja niin kuin maallisen pyhäkön esikuvallinen puhdistaminen tapahtui poistamalla ne synnit, joilla se oli saastutettu, samoin taivaallisen varsinainen puhdistaminen on tapahtuva poistamalla eli pyyhkimällä pois ne synnit, jotka on sinne merkitty. Mutta ennen kuin tämä voi tapahtua, on tutkittava muistokirjat sen ratkaisemiseksi, ketkä synnin katumisen ja Kristukseen uskomisen kautta ovat oikeutettuja Hänen sovituksensa hyötyihin. Pyhäkön puhdistamiseen sisältyy siis tutkiva työ — tuomiotyö. Tämä työ on suoritettava ennen Kristuksen tulemistä lunastamaan kansansa; sillä kun Hän tulee, Hänen palkkansa on Hänen mukanaan antaakseen kullekin hänen tekonsa mukaan. Ilmestys 22:12.” Suuri taistelu, s. 421.

Työ, joka alkoi 22. lokakuuta 1844, alkoi Keskiyön huudon huipentumassa, ja työ päättyy Keskiyön huudon huipentumassa, jonka Pietari osoittaa synnin pois pyyhkimisen ajanjaksoksi; tämä merkitsee elävien tuomion aikaa, jolloin ”virvoituksen ajat” saapuvat.

”Tutkivan tuomion työ ja syntien pois pyyhkiminen on saatettava päätökseen ennen Herran toista tulemusta. Koska kuolleet on tuomittava kirjoihin merkittyjen asioiden perusteella, on mahdotonta, että ihmisten synnit pyyhittäisiin pois ennen sitä tuomiota, jossa heidän tapauksensa on tutkittava. Mutta apostoli Pietari lausuu selvästi, että uskovien synnit pyyhitään pois, ‘kun virvoituksen ajat tulevat Herran kasvojen edestä, ja Hän lähettää Jeesuksen Kristuksen.’ Ap. t. 3:19, 20. Kun tutkiva tuomio päättyy, Kristus tulee, ja Hänen palkkansa on oleva Hänen kanssaan, antaakseen kullekin hänen tekojensa mukaan.” Suuri taistelu, 485.

„Timpurile de înviorare” sunt, de asemenea, „timpurile restabilirii tuturor lucrurilor.”

Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, jotta virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvojen edestä; ja hän on lähettävä Jeesuksen Kristuksen, joka on teille edeltä julistettu; hänet taivaan pitää ottaman vastaan siihen aikaan asti, jolloin kaikki jälleen ennalleen asetetaan, mistä Jumala on puhunut kaikkien pyhien profeettainsa suun kautta maailman alusta asti. Ap. t. 3:19–21.

“Virvoituksen ajat” tulevat “Herran kasvojen edestä”, kun “Jeesus Kristus” lähetetään. Kun Ilmestyskirjan kymmenennen luvun enkeli laskeutui alas 11. elokuuta 1840, sisar White totesi, että tuo enkeli “ei ollut kukaan vähäisempi persoona kuin Jeesus Kristus.” Se työ, jonka Kristus aloitti 22. lokakuuta 1844, johdatettiin esiin vuosien 1840–1844 historian kautta; historian, jonka sisar White sanoo olleen “Jumalan voiman kirkas ilmentymä”, samalla kun hän rinnastaa juuri tuon historian helluntain aikaan Pietarin päivinä ja käyttää sitten näitä kahta profeettallisen historian linjaa osoittamaan eteenpäin Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelin laskeutumiseen, hänen, joka valaisee maan kirkkaudellaan.

”Enkelin, joka yhtyy kolmannen enkelin sanoman julistukseen, on valaistava koko maa kirkkaudellaan. Tässä ennustetaan maailmanlaajuista ja ennenkokemattoman voimallista työtä. Vuosien 1840–44 adventtiliike oli Jumalan voiman loistava ilmentymä; ensimmäisen enkelin sanoma vietiin jokaiseen lähetysasemaan maailmassa, ja joissakin maissa vallitsi suurin uskonnollinen kiinnostus, mitä missään maassa oli nähty kuudennentoista vuosisadan uskonpuhdistuksen jälkeen; mutta nämä jäävät toiseksi sen väkevän liikkeen rinnalla, joka tapahtuu kolmannen enkelin viimeisen varoituksen alaisuudessa.

Työ on oleva samankaltainen kuin helluntaipäivänä. Niin kuin ”entinen sade” annettiin Pyhän Hengen vuodattamisessa evankeliumin alkaessa, jotta kallisarvoinen siemen versoaisi, samoin ”myöhäissade” annetaan sen lopulla sadon kypsyttämiseksi. ”Niin oppikaamme tuntemaan, pyrkikäämme tuntemaan Herran. Hänen tulemisensa on varma kuin aamurusko, ja hän tulee meille kuin sade, kuin kevät- ja syyssade maan päälle.” Hoos. 6:3. ”Iloitkaa siis, te Siionin lapset, ja riemuitkaa Herrassa, Jumalassanne, sillä hän antaa teille syyssateen oikeassa ajassa, ja lähettää teille sateen, syyssateen ja kevätsateen.” Joel 2:23. ”Viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, minä vuodatan Henkeäni kaiken lihan päälle.” ”Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.” Ap. t. 2:17, 21.

”Evankeliumin suuren työn ei tule päättyä vähäisempään Jumalan voiman ilmaukseen kuin se, joka merkitsi sen alkua. Profetiat, jotka täyttyivät varhaissateen vuodattamisessa evankeliumin alussa, ovat jälleen täyttyvät myöhäissateessa sen lopussa. Tässä ovat ne ’virvoituksen ajat’, joita apostoli Pietari odotti, kun hän sanoi: ’Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, kun virvoituksen ajat tulevat Herran kasvojen edestä; ja hän on lähettävä Jeesuksen.’ Apt. 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Vuoden 1840–1844 adventtiliike oli Jumalan voiman loistava ilmentymä, joka saattoi alkuun Kristuksen työn Hänen pyhäkkönsä puhdistamisessa. Tuo historia alkoi, kun Jeesus, joka on kuvattu Ilmestyskirjan neljännentoista luvun ensimmäisenä enkelinä, laskeutui 11. elokuuta 1840, niin kuin Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa esitetään. Se Jumalan voiman ilmentymä, joka silloin alkoi, voimistui tutkivan tuomion alkamiseen asti ja oli siten esikuva Jumalan voiman ilmentymästä, joka voimistuu tutkivan tuomion päättymiseen asti. Lopun ajan jakso alkoi 9/11, jolloin Jeesus jälleen laskeutui Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelinä, kun New Yorkin suuret rakennukset kaadettiin Jumalan kosketuksesta, ja tutkivan tuomion työ siirtyi kuolleista eläviin. Sateet saapuvat, kun Jeesus lähetetään.

Jeesus opetti, että meidän tulee anoa saadaksemme, ja Sakarja sanoo, että meidän tulee anoa myöhäissadetta myöhäissateen aikana. Sen tähden on ilmeistä, että sinun täytyy tietää olevasi myöhäissateen ajassa voidaksesi täyttää Sakarjan kehotuksen.

Anokaa Herralta sadetta kevätsateen aikana; niin Herra tekee kirkkaat pilvet ja antaa heille sadekuuroja, kullekin ruohon kedolla. Sakaria 10:1.

Syyskuun 11. päivänä Jeesus astui alas Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun enkelinä, ja myöhäissade alkoi vihmoa, mutta se lankeaa vain niiden osaksi, jotka täyttävät Sakarjan käskyn ”anoa myöhäissadetta”, kun teillä on aito ymmärrys siitä, että ”virvoituksen ajat” ja kaiken ennalleenasettaminen ovat saapuneet. Sielun täytyy ”tunnistaa”, että myöhäissateen profeettallinen ajanjakso on tullut.

”Meidän ei tule odottaa myöhäissadetta. Se tulee kaikkien niiden päälle, jotka tunnistavat ja omaksuvat armon kasteen ja sadekuurot, jotka lankeavat meidän osaksemme. Kun kokoamme valon sirpaleet, kun pidämme arvossa Jumalan varmat laupeudet, hänen, joka mielellään näkee meidän luottavan Häneen, silloin jokainen lupaus täyttyy. [Jesaja 61:11 lainattuna.] Koko maan on määrä täyttyä Jumalan kirkkaudella.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, osa 7, 984.

Syyskuun 11. päivänä alkoivat virvoituksen ajat, ja elävien syntien pyyhkiminen pois alkoi. Tuo tuomio on yhdenmukainen Abrahamin kolmivaiheisen liiton aivan ensimmäisen ehdon kanssa. Tuo ensimmäinen ehto oli se, että kun Herra toi Israelin pois Egyptin orjuudesta, Hän tuomitsisi sekä oman liittokansansa että sen kansakunnan, jossa he olivat eläneet muukalaisina ja vieraina. Ensimmäinen liittokansa esikuvasi viimeistä liittokansaa, joka on sataneljäkymmentäneljätuhatta. Noita profeettallisia ihmisiä tullaan tuomitsemaan maan pedon protestanttisena sarvena, samalla kun maan pedon republikaaninen sarvi joutuu samanaikaisesti tuomittavaksi.

Tasavaltalaisen sarven tuomio tulee sen historian lopussa, mikä on sunnuntailaki. Sunnuntailakia edustaa jakeessa kuusitoista Rooman Juudan hallintaansa ottamisen täyttymys vuonna 63 eKr. — joidenkin historioitsijoiden mukaan sovituspäivänä.

Antiokhos Magnus edustaa Yhdysvaltoja jakeissa kymmenestä viiteentoista. Ronald Reagan saavutti voiton jakeen kymmenen taistelussa, joka esikuvasi jakeen neljäkymmentä Neuvostoliiton romahdusta. Jesaja 8:8 osoittaa samaksi taisteluksi sen, joka esitetään Daniel 11:n jakeissa kymmenen ja neljäkymmentä, ja nämä kolme rinnakkaista jaetta mahdollistavat sen, että Venäjä voidaan tunnistaa voittajaksi jakeen yhdentoista Raphian taistelussa.

Rafian taistelu jakeessa yksitoista ennakoi Ukrainan sotaa etelän kuninkaan (Venäjän) ja paavikunnan sijaissijaisen vallan (Ukrainan) välillä. Sodan pani alulle Obaman hallinto ensimmäisen eteläiseltä pallonpuoliskolta lähtöisin olevan paavin aikana, joka oli myös ensimmäinen Amerikasta tullut paavi, vaikkakin Etelä-Amerikasta. ”Etelä” on globalismin, spiritualismin ja kommunismin vertauskuva, ja ensimmäinen eteläinen paavi Amerikasta asettui globalistisen presidentin Obaman rinnalle, kun jakeen yksitoista sota alkoi. Reagan Yhdysvaltoina jakeessa kymmenen solmi salaisen liiton konservatiivisen paavin kanssa; sitten Ukrainan natsit otettiin globalistisen presidentin palvelukseen globalistisen paavin kaudella. Trumpin alaisuudessa Yhdysvallat on nyt avoimessa suhteessa ensimmäiseen pohjoisamerikkalaiseen ja niin sanotusti konservatiiviseen paaviin.

Reaganilla oli salainen liitto Raamatun profetian antikristuksen kanssa jakeen kymmenen taistelussa, ja Obama pani alulle jakeen yksitoista taistelun aikana, jolloin paavi oli niin ikään globalisti, Obaman kaltainen. Trump on nyt avoimessa suhteessa Reagania vastaavan rinnakkaisen paavin kanssa, sillä poikkeuksella, että alkuperäinen salainen liitto on nyt avoin liitto. Nämä kolme paavia ja nämä kolme presidenttiä vastaavat jakeiden kymmenen, yksitoista ja viisitoista kolmea taistelua.

Ikmeellinen viekkauudessaan ja kavaluudessaan on Rooman kirkko. Se kykenee lukemaan, mitä on tuleva. Se odottaa aikaansa, nähden, että protestanttiset kirkot osoittavat sille kunnioitusta hyväksymällä väärän sapatin ja että ne valmistautuvat panemaan sen täytäntöön juuri niillä keinoilla, joita se itse käytti menneinä aikoina. Ne, jotka hylkäävät totuuden valon, tulevat vielä etsimään tämän itseään erehtymättömäksi kutsuvan vallan apua korottaakseen laitoksen, joka sai alkunsa siitä. Kuinka valmiisti se tuleekaan protestanttien avuksi tässä työssä, sitä ei ole vaikea päätellä. Kuka ymmärtää paavillisia johtajia paremmin, kuinka on meneteltävä niiden kanssa, jotka ovat kirkolle tottelemattomia?

”Roomalaiskatolinen kirkko kaikkine haarautumineen kautta koko maailman muodostaa yhden valtavan järjestön, joka on paavinistuimen vallan alainen ja tarkoitettu palvelemaan sen etuja. Sen miljoonia jäseniä jokaisessa maapallon maassa opetetaan pitämään itseään paaville uskollisuudenvelassa sidottuina. Olipa heidän kansallisuutensa tai hallituksensa mikä tahansa, heidän tulee pitää kirkon arvovaltaa kaikkien muiden yläpuolella. Vaikka he saattavat vanhoja valan, jossa lupaavat uskollisuutta valtiolle, tämän takana on kuitenkin Roomalle annettu kuuliaisuudenlupaus, joka vapauttaa heidät jokaisesta sitoumuksesta, joka on sen etujen vastainen.”

”Historia todistaa hänen ovelista ja hellittämättömistä pyrkimyksistään ujuttautua kansakuntien asioihin; ja saatuaan jalansijan edistää omia päämääriään, jopa ruhtinaiden ja kansojen turmioksi. Vuonna 1204 paavi Innocentius III vaati Aragonian kuninkaalta Pietari II:lta seuraavan poikkeuksellisen valan: ’Minä, Pietari, aragonialaisten kuningas, tunnustan ja lupaan olla alati uskollinen ja kuuliainen herralleni paavi Innocentiukselle, hänen katolisille seuraajilleen ja Rooman kirkolle sekä uskollisesti säilyttää valtakuntani hänen kuuliaisuudessaan, puolustaen katolista uskoa ja vainoten harhaoppista pahuuden turmelusta.’—John Dowling, *The History of Romanism*, b. 5, luku 6, osa 55. Tämä on sopusoinnussa niiden väitteiden kanssa, joita esitetään Rooman paavin vallasta, ’että hänen on laillista panna keisareita viralta’ ja ’että hän voi vapauttaa alamaiset velvollisuudestaan osoittaa uskollisuutta epävanhurskaille hallitsijoille.’—Mosheim, b. 3, cent. 11, pt. 2, ch. 2, sec. 9, huom. 17.

”Ja muistettakoon, että Rooma kerskaa sillä, ettei se koskaan muutu. Gregorius VII:n ja Innocentius III:n periaatteet ovat yhä Roomalaiskatolisen kirkon periaatteita. Ja jos sillä vain olisi valta, se panisi ne käytäntöön nyt yhtä tarmokkaasti kuin menneinä vuosisatoina. Protestantit tietävät vain vähän siitä, mitä he tekevät, kun he ehdottavat hyväksyvänsä Rooman avun sunnuntain korottamisen työssä. Samalla kun he ovat päättäneet toteuttaa tarkoituksensa, Rooma pyrkii palauttamaan valtansa, saamaan takaisin menettämänsä ylivallan. Kun periaate kerran vahvistetaan Yhdysvalloissa, että kirkko saa käyttää tai hallita valtion valtaa; että uskonnollisia menoja voidaan pakottaa maallisin laein; lyhyesti sanoen, että kirkon ja valtion valta on hallitseva omaatuntoa, Rooman voitto tässä maassa on varma.

”Jumalan sana on antanut varoituksen lähestyvistä vaarasta; jos tämä jätetään huomiotta, protestanttinen maailma saa tietää, mitkä Rooman tarkoitusperät todella ovat, vasta silloin kun on liian myöhäistä välttää ansa. Se kasvaa äänettömästi valtaan. Sen opit vaikuttavat lainsäädäntöhalleissa, kirkoissa ja ihmisten sydämissä. Se kokoaa korkeita ja mahtavia rakennelmiaan, joiden salaisissa kätköissä sen entiset vainot tulevat toistumaan. Salakavalasti ja huomaamatta se vahvistaa voimiaan edistääkseen omia päämääriään, kun sen lyömisen aika tulee. Kaikki, mitä se haluaa, on edullinen asema, ja tämä sille jo annetaan. Pian saamme nähdä ja tuntea, mikä roomalaisen aineksen tarkoitus on. Jokainen, joka uskoo Jumalan sanaan ja tottelee sitä, joutuu siten häväistyksi ja vainotuksi.” Suuri taistelu, 580, 581.

Vuonna 2016 Trump valittiin, sitten Bidenin edustamat globalistit varastivat vuoden 2020 vaalit, mutta sen tunnustavat vain ne, joilla on 20/20-näkö. Jakeessa kolmetoista Donald Trump ”palaa” vuonna 2024, suuremmalla vallalla kuin koskaan aikaisemmin, ja alkaa valmistautua sekä kulta-aikaan että jakeen viisitoista Paniumin taisteluun. Sitten paavi Leo saapui vahvistamaan näyn vuonna 2025, kolmantena paavina, joka liittyy jakeiden kymmenen–viisitoista kolmeen taisteluun, sekä myös noiden taistelujen kolmeen presidenttiin. Ensimmäistä ja kolmatta paavia sekä presidenttiä pidetään konservatiiveina, ja keskimäinen paavi ja presidentti olivat globalisteja. Ensimmäinen liitto oli salainen, viimeinen on avoin, sillä se esitetään jakeessa neljätöistä vertauskuvana, joka vahvistaa viimeisten päivien profetioiden ulkoisen näyn.

31. joulukuuta 2023 ensimmäisen enkelin työ, sellaisena kuin sitä esikuvasi ensimmäisen asetuksen työ, alkoi laskea perustusta. Perustava koetus koski sitä, oliko William Miller oikeassa

vai väärässä siinä tunnistuksessaan, että jakeessa neljätoista näyn vahvistaa Rooma. Millerin tunnustus Roomasta vertauskuvana, joka vahvisti viimeisten päivien profeetallisen näyn, on eräissä suhteissa merkittävin kaikista Millerin perustavista totuuksista. Se, kuinka Miller päätyi tiettyihin käsityksiin, voidaan johtaa esiin ainoastaan soveltamalla pyhitettyä logiikkaa hänen aikaansa ja olosuhteisiinsa, mutta joidenkin hänen profeetallisten löytöjensä osalta on olemassa hyvin täsmällinen todistus siitä, miksi hän tuli käsityksiinsä. Hänen käsityksistään kaikkein perustavin oli hänen tunnistuksensa siitä, että näyn vahvistaa Rooma.

Miller todistaa suoraan, kuinka hän etsi ymmärtääkseen, mikä oli se, mikä Danielin kirjassa oli ”otettu pois”. Hän ei ainoastaan osoita, mistä hän löysi vastauksensa, vaan hän kertoo myös innostuksestaan löytäessään sen jalokiven, jota oli etsinyt. Apollos Hale esittää selityksen Millerin omien kirjoitusten pohjalta, ja seuraavassa katkelmassa Hale osoittaa, kuinka Milleristä tuli profetian tutkija. Miller, valon sanansaattajana, joka avattiin vuonna 1798, on pyhä esikuva niistä, joita Daniel kutsui ”viisaiksi”, jotka ”ymmärtävät”, kun kirja ”avataan”. Millerin todistus siitä, kuinka hänet johdatettiin tutkimaan Raamattua, on tarkoituksellinen esimerkki Häneltä, joka hallitsee kaikkea. Kiinnittäkää huomiota Millerin kehitykseen, sillä hän on esikuva niistä viisaista, jotka ymmärtävät tiedon lisääntymisen, vaikka he, Millerin tavoin, tulevatkin ulos eksymyksen pimeydestä.

“Toukokuussa 1816 minut saatettiin synnintuntoon, ja oi, mikä kauhu täytti sieluni! Unohdin syödä. Taivaat näyttivät vaskelta ja maa raudalta. Näin jatkui lokakuuhun asti, jolloin Jumala avasi silmäni; ja oi, sieluni, kuinka ihanan Vapahtajan havaitsinkaan Jeesuksen olevan! Syntini putosivat kuin taakka sielustani; ja silloin, kuinka selvältä Raamattu minusta näyttikään! Kaikki puhui Jeesuksesta; hän oli jokaisella sivulla ja jokaisella rivillä. Oi, se oli onnellinen päivä! Tahdoin mennä suoraan kotiin taivaaseen; Jeesus oli minulle kaikki kaikessa, ja luulin voivani saada kaikki muutkin näkemään hänet niin kuin minä hänet näin, mutta erehdyin.

”Niiden kahdentoista vuoden aikana, jolloin olin deisti, luin kaikki tarinat, jotka vain saatoin löytää; mutta nyt rakastin Raamattua. Se opetti Jeesuksesta! Mutta yhä oli Raamatussa paljon sellaista, mikä oli minulle hämärää. Vuonna 1818 tai 1819, keskustellessani erään ystävän kanssa, jonka luona kävin vierailulla ja joka oli tuntenut minut ja kuullut minun puhuvan silloin, kun olin deisti, hän kysyi minulta varsin merkitsevässä sävyssä: ”Mitä ajattelet tästä tekstistä ja tuosta?” viitaten niihin vanhoihin teksteihin, joita olin deistinä vastustanut. Ymmärsin, mitä hän tarkoitti, ja vastasin: jos annat minulle aikaa, minä kerron sinulle, mitä ne merkitsevät. ”Kuinka paljon aikaa tarvitset?” En tiedä, mutta minä kerron sinulle, vastasin, sillä en voinut uskoa, että Jumala olisi antanut ilmoituksen, jota ei voitaisi ymmärtää. Silloin päätin tutkia Raamattuani, uskoen voivani saada selville, mitä Pyhä Henki tarkoitti. Mutta heti kun olin tehnyt tämän päätöksen, mieleeni tuli ajatus: ”Entä jos löydät kohdan, jota et voi ymmärtää, mitä silloin teet?”

”Tämä Raamatun tutkimisen tapa tuli silloin mieleeni: minä otan tällaisten kohtien sanat ja seuraan niitä kautta koko Raamatun ja selvitan tällä tavoin niiden merkityksen. Minulla oli Crudenin konkordanssi [hankittu vuonna 1798], jota pidän maailman parhaana; niinpä otin sen ja Raamattuni, istuuduin työpöytäni ääreen enkä lukenut mitään muuta, paitsi vähän sanomalehtiä, sillä olin päättänyt saada tietää, mitä Raamattuni tarkoitti. Aloitin

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta ja luin hitaasti eteenpäin; ja kun tulin jakeeseen, jota en voinut ymmärtää, tutkin koko Raamattua saadakseni selville, mitä se tarkoitti. Kun olin käynyt Raamatun läpi tällä tavoin, oi, kuinka kirkkaalta ja loistavalta totuus näyttikään! Löysin sen, mitä olen teille saarnannut. Olin vakuuttunut siitä, että ne seitsemän aikaa päättyivät vuonna 1843. Sitten tulin 2300 päivään; ne johdattivat minut samaan johtopäätökseen; mutta minulla ei ollut ajatustakaan siitä, että olisin selvittämässä, milloin Vapahtaja tulisi, enkä voinut uskoa sitä; mutta valo osui minuun niin väkevästi, etten tiennyt, mitä tehdä. Nyt ajattelin: minun täytyy panna kannukset ja suitset; en kulje Raamattua nopeammin enkä jää siitä jälkeen. Mitä ikinä Raamattu opettaa, siitä minä pidän kiinni. Mutta yhä oli joitakin jakeita, joita en voinut ymmärtää.”

”Siinä hänen yleisestä tavastaan tutkia Raamattua. Toisessa yhteydessä hän esitti tapansa ratkaista edessämme olevan tekstin merkitys — sanan ”jokapäiväinen” merkitys. ”Luin eteenpäin”, hän sanoi, ”enkä voinut löytää muuta kohtaa, jossa se esiintyisi, kuin Danielissa. Otin sitten ne sanat, jotka olivat sen yhteydessä, ’ottaa pois’. ’Hän ottaa pois jokapäiväisen’, ’siitä ajasta, jolloin jokapäiväinen otetaan pois’ jne. Luin eteenpäin ja ajattelin, etten saisi tekstistä mitään valoa; lopulta tulin kohtaan 2. Tessalonikalaiskirje 2:7, 8. ’Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jahka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laitton’ jne. Ja kun olin tullut tuohon tekstiin, oi, kuinka kirkkaana ja loistavana totuus näyttäytyi! Siinä se on! se on ”jokapäiväinen”! No niin, mitä Paavali nyt tarkoittaa sillä, ’joka nyt pidättää’, tai estää? ’Synnin miehellä’ ja ’laittomalla’ tarkoitetaan paavikuntaa. No niin, mikä estää paavikuntaa tulemasta ilmi? Miksi, pakanuus; no niin, silloin ”jokapäiväisen” täytyy tarkoittaa pakanuutta.”” Apollos Hale, The Second Advent Manual, 66.

Sekä inhimillinen että jumalallinen johdatus Millerin tutkimuksessa käy ilmi asiakirjoista. Hänen vanha ystävänsä kannusti häntä, ja ne ajatukset, jotka tulivat hänelle, olivat enkeli Gabrielin ääni, jonka sisar White tunnistaa ”rivi rivin päälle” enkeliksi, joka toistuvasti vieraili Millerin luona. Hän määrittelee seitsemän aikaa ensimmäiseksi löydöksekseen ja tunnistaa sitten 2 300:n olevan toinen todistus seitsemästä ajasta, sillä ne molemmat päättyivät vuonna 1843 (kuten hän aluksi uskoi). Nämä kaksi profetiaa ovat hänen alfa- ja omegahavaintonsa, ja profeetallisessa suhteessaan Milleriin ne osoittavat sen erehdyksen, jonka Samuel Snow korjaisi Keskiyön huudon sanomalla, joka pani alulle ”seitsemännen kuukauden liikkeen”. Keskiyön huudon liike oli ”seitsemännen kuukauden liike” siitä hetkestä, kun se lähti Exeterin leirikoukuksesta, sillä se osoitti Herran tulemuksen seitsemännen kuukauden kymmenentenä päivänä, joka vuonna 1844 oli 22. lokakuuta.

Virhe, joka tuottaa toisen enkelin voimaannuttamisen, ilmenee Millerin alkuperäisessä käsityksessä, jonka mukaan seitsemän aikaa ja 2 300 vuotta päättyivät yhdessä vuonna 1843. Tekstijaksossa seuraava käsitelty oppi koskee sitä, kuinka Miller tuli tunnistamaan Rooman näyn vahvistavaksi symboliksi. Adventihistorian opettajat osoittavat, että kaikki William Millerin profeetalliset käsitykset perustuivat siihen, että hän tunnisti kaksi hävittävää valtaa. Hän ymmärsi näiden kahden hävittävän vallan olevan pakanallinen ja paavillinen Rooma, ja hän näki nämä kaksi valtaa 2. Tessalonikalaiskirjeessä, kun hän tuli ymmärtämään, että Danielin kirjan ”jokapäiväinen” on pakanallinen Rooma. Jokainen Millerin esittämä profeetallinen malli — hänen, jolle sisar White kertoo enkelien toistuvasti ilmestyneen — perustui hänen ymmärrykseensä siitä, että Rooma

vahvistaa näyn. Jokainen niistä!

31. joulukuuta 2023 lähtien Juudan heimon Leijona on avannut Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen sinettejä. Siitä hetkestä alkaen perustavaa laatua oleva koetus oli alkanut, ja se saavutti päätöksensä, kun ensimmäinen Yhdysvalloista tullut paavi aloitti hallituskautensa 8. toukokuuta 2025. Tuolloin temppelikoetus alkoi.

Jatkamme näiden asioiden käsittelyä seuraavassa artikkelissa ja käytämme ”250” vuotta todistuksena vahvistaaksemme tunnistuksemme siitä, että perustavaa laatua oleva koetus päättyi nykyiseen paaviin.